

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823010037
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7823010037.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Ján Baláž, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2023 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trv. bytom D. E., F. XXX/XX, G. C., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

2. H. I., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trv. bytom J., G. C.,
adresa na doručovanie písomností: C., K. X, G. C.,

3. K. L., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave,
trv. bytom C., F. XXXX/XX, G. C.,

s ú v i n n í ž e,

1.) obžalovaní A. B. a H. I.

v presne nezistených dňoch mesiaca november 2021, po tom, čo obvinený A. B. pri osobnom stretnutí v obci Gemerská Poloma, okres C., poškodenému M. J., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vrátenie zadržaného vodičského preukazu prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným H. I., vydávajúcim sa za príslušníka Policajného zboru a vystupujúcim pod menom I., poškodenému na ďalšom osobnom stretnutí v obci Gemerská Poloma uviedli, že vrátenie zadržaného vodičského preukazu je možné zabezpečiť za poplatok vo výške 1000 EUR, hoci už v tom čase vedeli, že vrátenie vodičského preukazu pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo poškodený na parkovisku pri autoškole N. O. L. P. Q. C. obvinenému H. I. najmenej jedenkrát odovzdal finančné prostriedky vo výške 1000 EUR a zároveň odovzdal obvinenému A. B. ďalšie finančné prostriedky vo výške 200 EUR ako odmenu za sprostredkovanie možnosti vrátenia zadržaného vodičského preukazu, mu predložili iba nimi vyhotovené tlačivo, ktoré malo predstavovať podklad potrebný pre vrátenie vodičského preukazu ako aj upravenú kartičku pripomínajúcu vodičský preukaz, a vrátenie vodičského preukazu tak pre poškodeného nezabezpečili, čím poškodenému M. J. spôsobili škodu vo výške najmenej 1200 EUR, z ktorých obvinený A. B. poškodenému doposiaľ vrátil sumu vo výške 100 EUR,

2.) obžalovaní A. B. a H. I.

v presne nezistených dňoch mesiaca november 2021 po tom, čo obvinený A. B. pri osobnom stretnutí v obci Gemerská Poloma, okres C., poškodenému R. D. K., s cieľom vylákať od neho finančné

prostriedky, ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným H. I., poškodenému na ďalšom osobnom stretnutí v Rožňave uviedli, že vodičské oprávnenie je možné zabezpečiť za poplatok vo výške 1000 EUR, o čom poškodeného utvrdzovali aj na následnom osobnom stretnutí v obci Gemerská Poloma, na ktorom sa už obvinený H. I. vydával za príslušníka Policajného zboru, hoci už v tom čase vedeli, že vodičské oprávnenie pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo im poškodený požadované finančné prostriedky vo výške 1000 EUR odovzdal, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečili, čím poškodenému R. D. st. spôsobili škodu vo výške 1000 EUR, z ktorých obvinený A. B. poškodenému doposiaľ vrátil sumu vo výške 550 EUR,

3.) obžalovaní A. B. a H. I.

v presne nezistených dňoch koncom mesiaca november 2021 po tom, čo obvinený A. B. v rámci predošlej vzájomnej telefonickkej komunikácie poškodenému R. D. ml., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vrátenie zadržaného vodičského preukazu prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným H. I., vydávajúcim sa za príslušníka Policajného zboru, poškodenému pri osobnom stretnutí v obci Lipovník, okres C., uviedli, že vrátenie zadržaného vodičského preukazu je možné zabezpečiť za poplatok vo výške 1000 EUR, hoci už v tom čase vedeli, že vodičské oprávnenie pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo im poškodený požadované finančné prostriedky vo výške 1000 EUR odovzdal, pre neho vrátenie zadržaného vodičského preukazu nezabezpečili, čím poškodenému R. D. ml. spôsobili škodu vo výške 1000 EUR, z ktorých už obvinený A. B. poškodenému vrátil celú sumu vo výške 1000 EUR,

4.) obžalovaní A. B., H. I. a K. L.

v presne nezistených dňoch mesiaca december 2021 po tom, čo obvinený A. B. poškodenému S. F., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, sprostredkované ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným H. I., vydávajúcim sa za príslušníka Policajného zboru, poškodenému na osobnom stretnutí v obci Telgárt, okres Brezno, uviedli, že vodičské oprávnenie je možné zabezpečiť za poplatok vo výške 1200 EUR, hoci už v tom čase vedeli, že vodičské oprávnenie pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo poškodený požadované finančné prostriedky vo výške 1200 EUR odovzdal obvinenému H. I., na základe čoho mu obvinený H. I. predložil obvinenými vyhotovené tlačivá, ktoré mali predstavovať podklady potrebné pre zabezpečenie vodičského oprávnenia, a po tom, čo na ďalšom osobnom stretnutí pri železničnej stanici v Rožňave medzi poškodeným a obvineným K. L., vydávajúcim sa taktiež za príslušníka Policajného zboru, poškodený obvinenému K. L. odovzdal ďalšiu sumu finančných prostriedkov vo výške 70 EUR, ktoré mali slúžiť na zakúpenie kolkov, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečili, čím poškodenému S. F. spôsobili škodu vo výške 1270 EUR, z ktorých obvinený A. B. poškodenému doposiaľ vrátil sumu vo výške 450 EUR,

5.) obžalovaní A. B., H. I. a K. L.

v presne nezistených dňoch mesiaca december 2021 po tom, čo obvinený A. B. poškodenému A. F., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, sprostredkované ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným H. I., vydávajúcim sa za príslušníka Policajného zboru, poškodenému na osobnom stretnutí na parkovisku pri HM Tesco na Krásnohorskej ulici v Rožňave uviedli, že vodičské oprávnenie je možné zabezpečiť za poplatok 1300 EUR, hoci už v tom čase vedeli, že vodičské oprávnenie pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo poškodený požadované finančné prostriedky vo výške 1300 EUR odovzdal obvinenému H. I., na základe čoho mu obvinený H. I. predložil obvinenými vyhotovené listiny, ktoré mali predstavovať podklady potrebné k zabezpečeniu vodičského oprávnenia, a na ďalšom osobnom stretnutí pri železničnej stanici v Rožňave medzi poškodeným a obvineným K. L., vydávajúcim sa taktiež za príslušníka Policajného zboru, poškodený obvinenému K. L. odovzdal ďalšiu sumu finančných prostriedkov vo výške 100 EUR, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie psychologického vyšetrenia, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečili, čím

poškodenému A. F. spôsobili škodu vo výške 1400 EUR, z ktorých obvinený A. B. poškodenému doposiaľ vrátil sumu vo výške 450 EUR,

6.) obžalovaní A. B. a K. L.

v presne nezistenom období v mesiaci december 2021 až január 2022, poškodenému K. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, pri osobnom stretnutí v Dobšinej, okres C., na ktorom sa obvinený K. L. vydával za príslušníka Policajného zboru vystupujúc pod menom Jurčina, ponúkli možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vodičské oprávnenie za poplatok vo výške 1200 EUR, hoci už v tom čase vedeli, že vodičské oprávnenie pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo pri následných osobných stretnutiach v Rožňave poškodený postupne obvinenému K. L. odovzdal finančné prostriedky vo výške 1200 EUR a následne aj ďalších 200 EUR, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie psychologického vyšetrenia, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečili, čím poškodenému K. K. spôsobili škodu vo výške 1400 EUR,

7.) obžalovaní A. B. a K. L.

v presne nezistených dňoch mesiaca január 2022 po tom, čo obvinený A. B. pri osobnom stretnutí na parkovisku pri HM Tesco na J. P. Q. C. poškodenému S. R., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vrátenie zadržaného vodičského preukazu prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore za poplatok vo výške 1200 EUR, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným K. L. poškodenému na ďalšom osobnom stretnutí na parkovisku pred budovou Okresného riaditeľstva PZ SR v Rožňave, opätovne uviedli, za akých podmienok je možné zabezpečiť vrátenie zadržaného vodičského preukazu, hoci už v tom čase vedeli, že vrátenie vodičského preukazu pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo poškodený požadovanú sumu finančných prostriedkov vo výške 1200 EUR vybral z bankomatu a odovzdal ju obvineným, pre neho vrátenie zadržaného vodičského preukazu nezabezpečili, čím poškodenému S. R. spôsobili škodu vo výške 1200 EUR,

8.) obžalovaní A. B. a K. L.

v presne nezistených dňoch mesiaca január 2022, po tom, čo obvinený A. B. pri osobnom stretnutí v Dobšinej, okres C., poškodenému A. T., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným K. L., vydávajúcim sa za príslušníka Policajného zboru, poškodenému na ďalšom osobnom stretnutí v obci Rejdová, okres C., uviedli, že vodičské oprávnenie je možné zabezpečiť za poplatok vo výške 1000 EUR, hoci u v tom čase vedeli, že vrátenie vodičského preukazu pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo im poškodený časť z požadovanej sumy finančných prostriedkov vo výške 500 EUR odovzdal, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečili, čím poškodenému A. T. spôsobili škodu vo výške 500 EUR, z ktorých už obvinený A. B. poškodenému vrátil celú sumu vo výške 500 EUR,

9.) obžalovaní A. B. a K. L.

v presne nezistených dňoch mesiaca január 2022, poškodenému U. T. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, na osobnom stretnutí v obci Rejdová, okres C., na ktorom sa obvinený K. L. vydával za príslušníka Policajného zboru, ponúkli možnosť legálnym spôsobom zabezpečiť vodičské oprávnenie za poplatok vo výške 1000 EUR, hoci už v tom čase vedeli, že vodičské oprávnenie pre poškodeného nezabezpečia, pričom po tom, čo im poškodený postupne časť z požadovanej sumy finančných prostriedkov v celkovej výške 500 EUR odovzdal, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečili, čím poškodenému A. T. spôsobili škodu vo výške 500 EUR, z ktorých už obvinený A. B. poškodenému vrátil celú sumu vo výške 500 EUR,

10.) obžalovaný A. B.

v presne nezistených dňoch mesiaca august 2022 na osobnom stretnutí na parkovisku pri HM Tesco na Rožňavskej ulici v Moldave nad Bodvou, okres Košice-okolie, poškodenému N. V., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich

kontaktov v Policajnom zbore, hoci už v tom čase vedel, že pre poškodeného vodičské oprávnenie nezabezpečí, pričom po tom, čo poškodený obvinenému odovzdal finančné prostriedky vo výške 600 EUR, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie vodičského oprávnenia a na následnom stretnutí v Medzeve, okres Košice-okolie, aj ďalších 300 EUR, ktoré mali slúžiť ako odmena pre osobu, ktorú obvinený vydával za svojho spolupracovníka, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečil, čím poškodenému N. V. spôsobil škodu vo výške 900 EUR,

11.) obžalovaný A. B.

v presne nezistených dňoch mesiaca august 2022 na osobnom stretnutí na parkovisku pri HM Tesco na Rožňavskej ulici v Moldave nad Bodvou, okres Košice-okolie, poškodenému S. W., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov v Policajnom zbore, hoci už v tom čase vedel, že pre poškodeného vodičské oprávnenie nezabezpečí, pričom po tom, čo poškodený obvinenému odovzdal finančné prostriedky vo výške 600 EUR, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie vodičského oprávnenia a na následnom osobnom stretnutí v Medzeve, okres Košice-okolie, aj ďalších 300 EUR, ktoré mali slúžiť ako odmena pre osobu, ktorú obvinený vydával za svojho spolupracovníka, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečil, čím poškodenému S. W. spôsobil škodu vo výške 900 EUR,

12.) obžalovaný A. B.

v presne nezistených dňoch mesiaca august 2022 na osobnom stretnutí v Medzeve, okres Košice-okolie, poškodenému S. W., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov Policajnom zbore, hoci už v tom čase vedel, že pre poškodeného vodičské oprávnenie nezabezpečí, pričom po tom, čo poškodený obvinenému odovzdal finančné prostriedky vo výške 600 EUR, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie vodičského oprávnenia a na následnom osobnom stretnutí v Medzeve, okres Košice-okolie, aj ďalších 300 EUR, ktoré mali slúžiť ako odmena pre osobu, ktorú obvinený vydával za svojho spolupracovníka, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečil, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečil, čím poškodenému S. W. spôsobil škodu vo výške 900 EUR,

13.) obžalovaný A. B.

v presne nezistených dňoch mesiaca august 2022 na osobnom stretnutí na parkovisku pri HM Tesco na C. P. Q. A. O. I., okres Košice-okolie, poškodenému C. J., s cieľom vylákať od neho finančné prostriedky, ponúkol možnosť zabezpečiť vodičské oprávnenie prostredníctvom svojich kontaktov Policajnom zbore, hoci už v tom čase vedel, že pre poškodeného vodičské oprávnenie nezabezpečí, pričom po tom, čo poškodený obvinenému odovzdal finančné prostriedky vo výške 600 EUR, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie vodičského oprávnenia a na následnom osobnom stretnutí v Medzeve, okres Košice-okolie, aj ďalších 300 EUR, ktoré mali slúžiť ako odmena pre osobu, ktorú obvinený vydával za svojho spolupracovníka, pre neho vodičské oprávnenie nezabezpečil, čím poškodenému C. J. spôsobil škodu vo výške 900 EUR,

čím uvedeným konaním v bodoch 1) a 13) spôsobili poškodeným celkove škodu vo výške najmenej 13.070,- Eur,

pričom obvinený A. B. sa svojím konaním podieľal na spôsobení škody vo výške 13.070,- Eur, obvinený H. I. sa svojím konaním podieľal na spôsobení škody vo výške 5.870,- Eur a obvinený K. L. sa svojím konaním podieľal na spôsobení škody vo výške 6.270,- Eur.

t e d a

obžalovaný A. B.

- v bodoch 1) až 9) výrokovej časti rozsudku spoločným konaním, a v bodoch 10) až 13) výrokovej časti rozsudku samostatne

na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

obžalovaný H. I.

- v bodoch 1) až 5) výrokovej časti rozsudku spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

obžalovaný H. I.

- v bodoch 4) až 9) výrokovej časti rozsudku spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný A. B.

skutkami v bodoch 1) až 13) výrokovej časti rozsudku

- pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v časti skutkov v bodoch 1) až 9) výroku rozsudku spáchaných formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a v časti skutkov v bodoch 10) až 13) výroku rozsudku samostatne,

obžalovaný H. I.

skutkami v bodoch 1) až 5) výrokovej časti rozsudku

- pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., spáchaných formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný K. L.

skutkami v bodoch 4) až 9) výrokovej časti rozsudku

- pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., spáchaných formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

a súd ich

o d s u d z u j e:

1. obžalovaného A. B.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 5 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 78 (sedemdesiatosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. obžalovaného H. I.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

3. obžalovaného K. L.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. B. a H. I. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému M. J., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom D. E., N. XX/XX, G. C., škodu vo výške 1.100,- Eur (slovom tisícsto eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený M. J., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom D. E., N. XX/XX, G. C., odkazuje so zvyškom svojho nároku na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. B. a H. I. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému R. D. K., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom D. E., F. XXX/XX, G. C., škodu vo výške 450,- Eur (slovom štyristopäťdesiat eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. B., H. I. a K. L. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému S. F., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom K. I., X. XXX/XX, G. K. O. Q., škodu vo výške 820,- Eur (slovom osemstodvadsať eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený S. F., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom K. I., X. XXX/XX, G. K. O. Q., odkazuje so zvyškom svojho nároku na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. B., H. I. a K. L. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému A. F., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom Q. XX, G. I., škodu vo výške 950,- Eur (deväťstopäťdesiat eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. B. a K. L. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému K. K., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C., B. XXXX/X, G. C., škodu vo výške 1.400,- Eur (tisícštyristo eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený K. K., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C., B. XXXX/X, G. C., odkazuje so zvyškom svojho nároku na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. B. a K. L. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému S. R., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom N., K. XXX/XX, G. C., škodu vo výške 1.200,- Eur (tisícdvisto eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný A. B. povinný nahradiť poškodenému N. V., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom A., J. XXX/XXX, okres Košice-okolie, škodu vo výške 900,- Eur (deväťsto eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný A. B. povinný nahradiť poškodenému S. W., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom S., A. XXX/XXX, okres Košice-okolie, škodu vo výške 900,- Eur (deväťsto eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný A. B. povinný nahradiť poškodenému S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., J. XXX/XXX, okres Košice-okolie, škodu vo výške 900,- Eur (deväťsto eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný A. B. povinný nahradiť poškodenému C. J., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach-Šaci, trvale bytom A., J. XXX/XXX, okres Košice-okolie, škodu vo výške 900,- Eur (deväťsto eur).

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému H. I. ukladá trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks. čierna mikina zn. Malfini s nápismi POLÍCIA, na rukáve so štátnym znakom SR a nápisom POLÍCIA, veľkosť M

- 1 ks šiltovka čiernej farby zn. Malfini s vyšíтым nápisom POLÍCIA

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

SpisovaZnacka

Súd počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávanií dňa 31.05.2023, dňa 19.06.2023, dňa 14.07.2023 a dňa 08.09.2023 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných: A. B., H. I. a K. L., výsluchom svedkov - poškodených: S. W., S. W., N. V., C. J., S. F., A. F., A. T., U. T., M. J., K. K., R. D. st., výsluchom svedka V. Q., vykonaním konfrontácii obžalovaného A. B. so svedkom poškodeným: S. W., S. W., N. V., C. J., S. F., A. T., U. T. a R. D. st., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov - poškodených: S. R. a R. D. ml., oboznámením listinných dôkazov, oboznámením vecných dôkazov a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 bola prednesená obžaloba, boli obžalovaní poučení o svojich právach a bolo im umožnené urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaní H. I. (ďalej len A. Boldi) a K. L. (ďalej len S.Šinglár) urobili vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a teda že sú vinní zo spáchania skutku (resp.) skutkov kladeným im v obžalobe za vinu a obžalovaný A. B. (ďalej len M. Červenák) urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe v bodoch 11 a 13 a ohľadom skutkov uvedených v obžalobe v bodoch 1-10 a 12 vyhlásil, že je v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku nevinný.

Následne bol k veci vypočutý obžalovaný A. B., ktorý po zákonom poučení uviedol, že vo veci bude vypovedať, pričom uviedol, že čo sa týka skutku č. 1, nie je pravda, čo je uvedené v obžalobe, že by bol poškodeného M. J. oslovil on, ale naopak, jeho oslovil poškodený, že tohto poškodeného neutvrdoval v tom že je to legálne a nie je pravda že by dostával peniaze do obálky, že s poškodeným ani nekomunikoval. Čo sa týka skutku č. 2 uviedol, že poškodeného R. D. st. taktiež neoslovil on ale bol oslovený jeho synom R. D. A., ktorý sa dopyčul, že sa dá nejako cez neho vybaviť vodičský preukaz. Ten mu uviedol, že sa dá, avšak neutvrdoval ho v tom, že je to legálne. Čo sa týka skutku č. 3 uviedol, že mu volal poškodený R. D. A., a pýtal sa či sa dá vybaviť vodičský preukaz a tak šli spolu s obžalovaným H. I. do Lipovníka kde sa stretol aj s ním, pričom on bol vonku na lúke a poškodený s H. I. boli v aute a na čom sa dohodli uviesť nevie. Čo sa týka skutku č. 4 uviedol, že tam vôbec nebol a nevie uviesť ako toto stretnutie prebiehalo. Ku skutku č. 5 uviedol, že k Tesco v Rožňave prišli traja a to A. F., C. F. a S. F., kde si títo prišli vybaviť vodičský preukaz, ktorý deň predtým vybavoval poškodenému S. F. obžalovaný H. I.. On prišiel k Tesco s obžalovaným H. I. na jeho čiernom BMW, kde H. I. už bol oblečený ako policajt. On vystúpil a do auta k H. I. nastúpil poškodený A. F. a nejako sa v aute dohodli. On ich neutvrdoval v tom, že je to legálne ani z toho nemal žiaden prospech. Ku skutku č. 6 uviedol, že V. R. povedal ako sa robia vodičáky a tento dal kontakt na neho poškodenému K. K., ktorý mu volal a následne šiel aj so S. L. a H. I. na čiernom BMW do Dobšinej ku poškodenému do domu, kde sa však nedohodli a nedali žiadne peniaze, len si vymenili kontakty na seba a šli preč, pričom on nepovedal ani slovo. Potom sa dozvedel, že ide o podvod, preto volal poškodenému Sz. K. a upozornil ho na to, že je to podvod. Ku skutku č. 7 uviedol, že poškodeného S. R. mu odporučil S. A., ktorý si potreboval vybaviť vodičák a ktorý sa stretol s ním a S. L., ktorý od neho požadoval aby zohnal

ešte jedného človeka. S. A. tak našiel S. R.. Keďže on už bol v C., S. A. a S. R. prišli do Rožňavy pred parkovisko polície, kde ich poslal a oni tam šli. Po nejakom čase tam prišiel aj sám. S. R. šiel po peniaze do bankomatu a on sa so S. Šinglárom medzičasom presunul na pumpu Slovnaft v Rožňave kde prišiel aj J. Tomi. S. Šinglár vystúpil z vozidla a nastúpil k S. R. do auta, kde ho tento vyplatil. Ku skutku č. 8 uviedol, že prišiel so S. Šinglárom za poškodeným A. T. do Rejdovej kde S. L. vysvetlil poškodenému, čo je potrebné splniť na získanie vodičáku. Poškodený mal len 500 eur a tieto odovzdal S. L.. Na druhý deň si to rozmyslel a volal mu, že chce peniaze späť. Volal preto S. L., ktorý povedal, že nie je problém. Prišli do Rožňavy pred policajnú stanicu, kde S. Šinglár prišiel v uniforme a presvedčal ich nech si nechajú spraviť vodičák a ich aj presvedčil. Ku skutku č. 9 uviedol, že to prebehlo v jednom dome a to u A. T.. Nie je pravda, že oni jemu dali peniaze. Ku skutku č. 10 uviedol, že to sa riešilo koncom septembra 2021 kedy H. I. vytláčil všetky vodičáky a poposúval ich jemu. Následne volali jemu, že nemajú dostatok peňazí a že to teraz nechajú tak, tak to nechali tak. Nie je pravda, že by mu poškodený odovzdal nejaké peniaze. Ku skutku č. 12 uviedol, že jemu nedali žiadne finančné prostriedky, že poškodený S. W. mu nedal žiadne peniaze a klame.

A. B. ďalej uviedol, že on bol celý čas v tom, že obžalovaný H. I. je policajt a v tom čase vystupoval pod menom Bodnár. Nemal dôvod mu neveriť bol v uniforme a mal služobný preukaz a vychádzal z budovy OR PZ Rožňava. S H. I. a S. L. sa spoznal v septembri 2021. H. I. spoznal pred herňou v Rožňave a dohodol sa s ním, že mu tento vybaví vodičský preukaz (rozšírenie). V ten istý deň mu doniesol 600 eur a H. I. mu sľúbil, že mu za to vybaví vodičák na nákladné auto, pričom mu mal dodať ďalších záujemcov. H. I. mal v prvý deň keď ho stretol na hlave policajnú šiltovku, policajné rúško a čiernu bundu bez znakov. S. L. spoznal tak, že tento prišiel s H. I. pred kasíno v Gemerskej Polome. S. L. pristihol H. I. ako dáva vodičáky do databázy, preto povedali, že musí s nimi spolupracovať a bude schodiť s nimi. S. Šinglár taktiež povedal, že je policajt. Spolu sa takto stretávali, každý druhý až tretí deň a to na parkovisku pred Džačárom, kde on nosil záujemcov. Stretávali sa takto za účelom vydávania vodičských oprávnení. On sám mal záujem o vodičák skupiny „C“, tento mu vytvorili v databáze na polícii a H. I. mu ho poslal fotkou v messengeri. Za túto službu mu dal 600 eur avšak vodičák mu nikdy nedal. On nekontaktoval H. I. opakovane aby mu dal vodičák z dôvodu, že poškodený A. F. mu volal, že je to podvod. Následne išiel za policajtom A. L. (asi operačný dôstojník na polícii v Rožňave), ktorého pozná osobne a oznámil mu tú skutočnosť, že sa jedná o podvod, čo bolo niekedy začiatkom januára 2022. Jeho úlohou bolo zohnať ľudí, ktorí mali záujem o vodičák, to bolo všetko a H. I. pomáhal len preto, že mu bolo sľúbené vybavenie vodičáku za 600 eur, nakoľko nemusel doplácať žiadne peniaze. On sám pritom nikoho z poškodených neoslovoval, v Gemerskej Polome sa rozchýrilo, že robí s vodičákmi. On na stretnutiach len stál. To že sprevádzal poškodených aj na osobných stretnutiach vysvetlil tým, že všetci poškodení boli nakontaktovaní na neho a on bol nakontaktovaný na obžalovaných, on im dával svoje číslo a povedal aj svoje meno. Peniaze (časti) poškodeným vracal z dôvodu, že keď to bol nahlasovať policajtom ako udalosť, tak že skončí v base, že je v podmienke. Po spáchaní skutkov ho kontaktovali všetci poškodení uvedení v obžalobe, chceli vedieť prečo im nechodí vodičák. Keď sa to sám dozvedel, že ide o podvod sám ich kontaktoval a povedal im, že je to podvod. On nikdy nepožadoval ani nebral peniaze od poškodených. Poškodení posielali osobné údaje pri vybavovaní vodičákov najprv jemu a následne ich posielal H. I.. Všetko sa to dialo od septembra do decembra 2021.

Súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku (posledná veta) vypočul obžalovaného H. I., ktorý k účasti iného obžalovaného na skutkoch uviedol, že obžalovaného A. B. stretol približne v septembri 2021 v herni Y. D. Q. C., kde ho tento oslovil, či by si nechcel zarobiť nejaké peniaze a navrhol mu, že budú robiť vodičáky. Zaobstaral si policajné oblečenie, ktoré si objednal z internetu, čo mu nakázal A. B., aby tomu celému ľuďa viac verili. S nápadom vybavovania vodičákov prišiel A. B. a on aj vždy vybavoval ľudí - stretnutia aj sumu ktorú bolo potrebné zaplatiť. A. B. poškodených najprv so všetkým oboznámil, všetko im povedal a on len prišiel, odovzdal im papiere, ktoré podpísali a odovzdali mu peniaze. Jeho úloha bola to, že prišiel v policajnom oblečení, so zhotoveným papierom o tom, že dotyční prospeli v autoškole. Tieto dokumenty mu pomáhala tlačiť svedkyňa V. Q., ktorá vyhotovovala dokumenty a následne si po dokumenty len prišiel, pričom vodičské oprávnenia netlačili. A. B. mu posielal väčšinou prefotené občianske preukazy poškodených z jednej aj druhej strany, väčšinou cez messenger, bluetooth a aj cez mms a to za účelom aby vedel tieto údaje dopísať do dokumentov, ktoré následne tlačili. Za túto aktivitu dostával od A. B. peniaze vo výške 100 až 200 eur. Poškodení dali peniaze najskôr jemu, v hotovosti, v obálke a následne ich odovzdával A. B.. To, že ide o reálnu možnosť vybavenia vodičských oprávnení sa im podarilo prezentovať tak, že všetko bolo dopredu dohodnuté. Spoluprácu s A. B. ukončil z obavy, že bude mať problémy na čo sa mu A. B.

začal vyhrážať, že pôjde za poškodenými a všetko hodí na neho. On nikdy nebol oblečený ako policajt na Okresnom riaditeľstve PZ v Rožňave Policajné, oblečenie mal na sebe vtedy keď to vyžadoval A. B.. Predtým ako začala jeho spolupráca s A. B. nezabezpečoval žiadnym spôsobom vodičské oprávnenie pre A. B., tento od neho chcel fotku svojho vodičáka, on túto fotku upravil, tak že na nej vymazal a dopísal údaje, túto mu následne poslal cez messenger, čo chcel preto aby túto fotku mohol ukazovať ľuďom, že ako bude vyzeráť vodičák. Všetky stretnutia prebiehali rovnako.

Súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku (posledná veta) vypočul tiež obžalovaného S. L., ktorý k účasti iného obžalovaného na skutkoch uviedol, že s A. B. sa zoznámil cez H. I., (obaja) prišli k nemu domov. V tej dobe bol nezamestnaný a mali doma krízu. A. B. mu následne navrhol, či neodovzdá nejaký papier nejakým ľuďom, za čo mu navrhol dať finančnú odmenu. Mal len odovzdať papier ohľadom vodičského preukazu, bolo vopred všetko dohodnuté, kde sa to udeje, mal si dať policajnú mikinu, čiapku, mal ísť za tými ľuďmi a A. B. mu povedal, že čo má týmto ľuďom povedať a on týmto ľuďom dal papiere, ktoré mu dali. Na dvoch stretnutiach odovzdal papiere, ale nevie čo bolo na tých papieroch, tieto papiere mu vždy dávali tak, že obaja prišli za ním, bolo to už vytlačené, dali mu ich do ruky, aby s tým šiel. Títo ľudia mu následne odovzdali finančnú hotovosť za ten papier a za nejaký psychotest. A. B. mu vysvetlil, čo má robiť, že zoberie papier odovzdá ho a dá mu za to finančnú odmenu. Väčšinou ho kontaktoval A. B. a vysvetlil mu čo má robiť. To aby si obliekol policajné oblečenie mu povedal A. B. z dôvodu aby tomu ľudia uverili aby to vyzeralo dôveryhodne. On si toto oblečenie následne obliekol. Stretnutia na ktorých sa zúčastnil ako aj sumu, ktorú bolo potrebné zaplatiť dohadoval a určoval A. B.. Peniaze poškodení odovzdávali v troch prípadoch jemu. Finančné čiastky, ktoré mu poškodení odovzdali, ďalej odovzdal A. B.. Vždy ich odovzdával A. B., ktorý tam vždy bol, sledoval ich, čo s tými peniazmi urobia. Spoluprácu s A. B. ukončil po tom, ako sa to udialo s S. R.. A. B. to celé vymýšľal, on to celé sprostredkoval, mal najvyššiu úlohu v tom.

Svedok, zároveň poškodený S. W. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 potvrdil, že on, N. V. a S. W. dali peniaze A. B. a to každý z nich po 600 eur, následne po troch dňoch dali zase každý z nich 300 eur. Potvrdil, že aj C. J. dal obžalovanému 600 eur a potom 300 eur. Tieto peniaze odovzdali za tým účelom, že A. B. im vybaví vodičák a ostatným aj posielal nejaké vodičské preukazy na messengeri, že ako to bude vyzeráť. On bol v kontakte len s M. Červenákom. V A. O. I. sa prvýkrát stretli s A. B. traja a to on, N. V. a S. W.. A. B. chcel aj ďalších ľudí, navrhli to preto aj C. J.. Stretli sa aj následne, možno dva-trikrát v Medzeve, A. B. došiel po ďalšie peniaze, pre tých 300 eur. A. B. zobral peniaze, otočil sa a odišiel. Po zaplatení im A. B. poslal sms-ky, nech si idú po vodičáky, až do Košíc na políciu.

Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným S. W., kde poškodený do očí povedal A. B., že zbytočne teraz klame, že on mu skutočne dal peniaze, že je šikovný a dostal ich.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) tento poškodený vyhlásil, že si žiada náhradu škody vo výške 900 eur.

Svedok, zároveň poškodený S. W. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 potvrdil, že dal peniaze A. B. pri Tescu v Moldave nad Bodvou a to 600 eur (minulý rok v lete ako teraz). Potvrdil, že obžalovanému vtedy dali peniaze všetci traja, teda on, N. V. a S. W., čo videl na vlastné oči. A. B. im povedal, že im legálne spraví vodičák. Po troch dňoch im A. B. volal, že on, S. W., N. V. a C. J. ešte musia dať každý po 300 eur, že musí peniaze doniesť kolegovi, pričom každý z uvedených mu uvedenú sumu aj vyplatil. A. B. povedal, že im prídu už len sms-ky za vodičák a vtedy vedel, že sa jedná o podvod. Poškodený potvrdil, že jemu následne nevolal nikto, že sa jedná o podvod, len mu prišla sms-ka, že si má prísť vyzdvihnúť vodičák do Košíc (sms z 22.08.2022). K. A. B. si písal cez messenger, čo doložil vyšetrovateľovi. A. B. mu na messenger poslal fotky vodičákov, ktoré urobil pre iné osoby. A. B. im však nedodal žiadne vodičáky. Poškodený upresnil, že na prvom stretnutí bol prítomný on, N. V. a S. W., že C. J. bol prítomný až na druhý deň pri benzínke v Medzeve, a stretli sa aj tretíkrát, kedy ho A. B. zobral z Medzeva do Košíc kde boli len dvaja a šli na F. XX, kde sa vydávajú vodičáky, nakoľko mu prišla sms, že si má vyzdvihnúť vodičák. Túto sms prečítal aj A. B., ktorý povedal že ide na informačné, či môžu vydať vodičský preukaz, ale povedal že sa to nedá, keďže prišla sms s iným dátumom.

Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným S. W., kde poškodený do očí povedal A. B., že mu dali pred Tescom v Moldave nad Turňou po 600 eur ako to uvádzal a že nie je pravda, že by mu dali peniaze len dvaja,

ale že mu dali peniaze traja a na druhý deň aj poškodený C. J.. Že mu dal peniaze do ruky. A. B. k tomu uviedol, že nepopiera, že by mu dali peniaze on a C. J. ale nie S. W. a N. V.. Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) tento poškodený vyhlásil, že si žiada náhradu škody vo výške 900 eur.

Svedok, zároveň poškodený N. V. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2023 potvrdil, že si hľadal autoškolu cez facebook a našiel tam A. B., s ktorým si vymenil kontakt a ktorý mu volal za vodičák, že vybaví papiere a pýtal od neho sumu 600 eur, poslal mu aj obrázok vodičáku na messenger. Potom pýtal zase peniaze a to 300 eur, prišiel do Medzeva a pýtal od túto sumu neho, S. W., N. V. a C. J.. A. B. stretol prvý krát pri Tescu v Moldave nad Bodvou, kedy tam bol aj S. W. a S. W. a druhýkrát pri benzinke v Medzeve kde okrem už uvedených bol aj C. J.. A. B. im sľuboval, že budú mať vodičák bez autoškoly, že to vybaví. Presvedčil ho tým, že ukazoval fotky vodičských preukazov na mobile. Ďalej uviedol, že A. B. odovzdal najprv 600 eur pri Tescu a 300 eur v Medzeve a že tieto čiastky pýtal M. Červenák sám.

Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným N. V., kde poškodený do očí povedal A. B., že nie je pravda, že by on a S. W. nedali peniaze A. B., že mu tie peniaze dali inak by tu nebol. Na opakované otázky a verzie A. B. poškodený uviedol, že on mu peniaze dal.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) tento poškodený vyhlásil, že si žiada náhradu škody vo výške 900 eur.

Svedok, zároveň poškodený C. J. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že za ním prišiel N. V., či nechce vybaviť vodičák, že to bude legálne, že S. W., S. W. a N. V. boli predtým vybavovať pri Tescu v Moldave nad Bodvou. Išlo to cez D. Lévaia, ktorý našiel A. B. na facebooku. Následne prišiel A. B. do Medzeva na benzínku a pýtal sa ho či nechce vodičák, že je to legálne a on mu dal 600 eur. Druhý krát sa stretol s A. B. v Medzeve, kde bol prítomný okrem neho aj S. W., S. W. a N. V. a dal mu 300 eur, to že mu všetci odovzdali 300 eur videl na vlastné oči. Že to má ísť nejakému policajtovi za vodičák. Sumu 900 eur určil A. B. a že za túto sumu vybaví vodičský preukaz. Ostatným poškodeným prišli aj sms, že si majú prísť po vodičák, jemu však taká sms neprišla. A. B. im neodovzdal žiadny papier, nič. Nikto ho neinformoval, že ide o podvod a s A. B. nebol v kontakte ani mu nevolal. Uviedol, že si uplatňuje škodu vo výške 900 eur.

Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným C. J., kde poškodený do očí A. B. povedal, že on, S. W., S. W. a N. V. mu dali do rúk peniaze, že je to pravda. Že mu najprv dali 600 eur pri Tescu v Moldave (okrem neho), že vie že mu dali peniaze len sa nechce priznať.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) tento poškodený vyhlásil, že si žiada náhradu škody vo výške 900 eur.

Svedok, zároveň poškodený S. F. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že ich oklamali a to M. Červenák, A. Boldi a S. Šinglár a to tak, že zobrali od neho peniaze najprv 1200 eur a ešte 70 eur, tieto peniaze zobrali H. I. a K. L. a čo sa týka A. B. vie toľko, že to šlo cez neho. Všetko sa to riešilo cez A. B.. O možnosti vybavenia vodičského oprávnenia sa dozvedel cez C. F., ktorý si písal s A. B., že keď mu ten dohodí dvoch ľudí, tak im urobí zadarmo STK.

Prvýkrát od neho pýtal 1200 eur H. I. sám a tieto peniaze mu dal. Druhýkrát sa stretli na parkovisku pri Tescu v Rožňave, kde bol s A. F. a prišiel tam aj A. B., kde sa títo dohadovali, tam už peniaze nedával nikomu. Stretli sa aj tretí krát na vlakovej stanici v Rožňave, kde od neho S. L. pýtal na kolký 33 eur a on mu dal dvakrát po 33 eur. Vie, že na tretie stretnutie mal prísť H. I. ale prišiel S. L., volali A. B., ktorý povedal, že H. I. je na stretnutí, že nepríde a príde S. L.. On si myslel, že H. I. je policajt, nakoľko keď prišiel prvýkrát za ním do Telgártu mal čapicu a mikinu s nápisom polícia. H. I. mu dal osvedčenie o získaní vodičského oprávnenia a od kamaráta na polícii zistil, že nie je nič v počítači. Poškodený potvrdil, že jemu nevolal nikto z obžalovaných ani on nikomu nevolal. Vie že obžalovaní vrátili 900 eur. Potvrdil, že dával svoje osobné údaje - občiansky preukaz C. F. a ten dal tieto údaje A. B.. Túto výpoveď potvrdili aj H. I. a S. L..

Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným S. F., kde poškodený do očí A. B. uviedol, že tento mu ukazoval fotku ako vyzerá vodičák a že na treťom stretnutí videl A. B. na bielom Mitsubishi a vo VW Polo videl S. L. a že vie, že A. B. vlastní biele Mitsubishi. K tomuto dôkazu S. L. uviedol, že podľa neho rozpráva poškodený pravdu, že ich A. B. vždy zvykol niekde bokom čakať a ako odchádzali zo stretnutia tak ho aj videli.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) bola prečítaná zápisnica, zo dňa 31.10.2022, na č.l. 207, kde poškodený uviedol, že mu bola spôsobená škoda vo výške 820 eur a navrhuje aby obžalovanému v odsudzujúcom rozsudku bola uložená náhrada tejto škody.

Svedok, zároveň poškodený A. F. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že ich oklamali a to A. B. a H. I., pričom H. I. sa predstavoval ako Bodnár. Povedali im, že im pomôžu vybaviť vodičák, on ho chcel rozšíriť. On sa dozvedel o možnosti získať vodičák od S. F., jeho neoslovil nikto. Prvýkrát sa stretli s A. B. a H. I. on, S. F. a jeho otec pri Tescu v Rožňave. On si sadol k H. I. do auta (čierneho BMW), ktorý vytiahol nejaké papiere, nevie aké. H. I. od neho opýtal 1300 eur, on váhal ale tento otvoril skrinku a ukázal mu policajné veci, čiapku a mikinu a že je policajt. To že má mať vedenú sumu pri sebe vedel už skôr a to ako si písal S. F. s A. B.. A. B. vtedy len doniesol H. I. a stál bokom. Následne ich zavolali na vlakovú stanicu do Rožňavy po papiere. Bol tam on, S. F. a jeho otec. H. I. im volal, že nemôže prísť, že príde kolega a prišiel len S. Šinglár sám, ktorý od nich zobral peniaze a to 100 eur a dal mu akože psychotesty a za kolky 33 eur a od S. F. zobral asi 70 eur. Stretli sa ešte raz, keď už vedeli, že klamú, zavolať im A. B., aby prišli do Rožňavy ku Tescu, že majú nejaké peniaze pre nich. Oni tam prišli, A. Boldi vytiahol obálku kde bolo 900 eur a keďže nemali všetky peniaze zobrali auto H. I. ako záruku. On osobne komunikoval s A. B., ktorému uviedol že vie, že ide o podvod, že nech im vrátia peniaze a A. B. volal preto že na neho mal kontakt. Poškodený tiež potvrdil, že jemu nevolal nikto (z obžalovaných), že ide o podvod. Potvrdil tiež, že dával svoje osobné údaje S. F., ktorý ich poslal A. B.. Vrátenie peňazí mu sľuboval A. Boldi a potom aj A. B., ktorý však tvrdil, že s tým nemá nič spoločné. Nevie ako boli zapletení spolu a nevie prečo peniaze chcel vrátiť aj M. Červenák. H. I. im dal 900 eur, 450 eur jemu a 450 eur J. Harvanovi.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) bola prečítaná zápisnica, zo dňa 30.10.2022, na č.l. 254, kde poškodený uviedol, že mu bola spôsobená škoda vo výške 950 eur a navrhuje aby obžalovanému v odsudzujúcom rozsudku bola uložená náhrada tejto škody.

Svedok, zároveň poškodený A. T. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že prvýkrát sa stretol s A. B. v N., kde sa ho tento opýtal, či nechce vybaviť legálne vodičský preukaz. Nakoľko ho potreboval súhlasil a A. B. mu povedal, že má kamaráta a že všetko bude legálne. Potom prišiel A. B. so S. Šinglárom do Rejdovej a dal im peniaze 500 eur, dal ich A. B., dal mu ich preto lebo ich pýtal. Tento povedal, že to vybaví a on aj žiadal priamo peniaze. Presvedčilo ho to, že sa S. Šinglár predstavil ako policajt a ukázal odznak, či čo to mal a mal aj policajnú šiltovku. Potvrdil, že dal 500 eur A. B. preto, lebo veril, že pôjde do autoškoly a že A. B. dával aj svoj občiansky preukaz, ktorý si tento odfoťil na telefón. Potvrdil tiež, že mu nikto nevolal, že ide o podvod a nikomu ani sám nevolal. Peniaze mu vrátil otec A. B. po splátkach dokopy 500 eur. Peniaze (náhradu škody) už preto nežiada.

Svedok, zároveň poškodený U. T. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že A. B. a K. Šinglára stretol v Rejdovej, kde sa ho A. B. spýtal či nechce vodičák, on s tým súhlasil a dal 500 eur A. B., ktorý mu povedal, že mu vybaví vodičák, že je to legálne, že nebude musieť robiť skúšky. Bol s ním aj S. L., ktorý sa predstavil ako policajt, tak tomu uveril. Potvrdil, že A. B. od neho pýtal občiansky preukaz, ktorý si odfoťil na mobil a potvrdil že mu bolo vrátených 500 eur.

Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným U. T., kde poškodený do očí A. B. uviedol, že im dal peniaze.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) vyhlásil, že si nežiada žiadnu škodu, že mu bolo vrátených 500 eur M. Červenákom.

Svedok, zároveň poškodený M. J. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že ho oslovil A. B. a poskytol mu možnosť vybavenia vodičského oprávnenia za peniaze, že to bude legálne. Následne prišiel H. I., ktorý povedal, že to bude stáť 1000 eur a potom ešte 1000 eur, peniaze mu odovzdal najprv u neho v kuchyni potom na parkovisku u Džačára v Rožňave. S A. B. sa dohodol, že mu dá 200 eur za sprostredkovanie, pričom ten mu vrátil 100 eur. Potvrdil, že H. I. mu následne doniesol vodičák ale zistil, že nie je pravý (tento aj odovzdal polícii). Žiadal preto späť peniaze. Potvrdil, že jemu nikto nevolal, že ide o podvod. A potvrdil že síce videl vychádzať H. I. z policajnej budovy v Rožňave avšak, že tento nebol oblečený ako policajt.

Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) vyhlásil, že v prípravnom konaní nesprávne uviedol náhradu škody, kde je uvedená suma 1000 eur ale žiada 2000 eur.

Svedok, zároveň poškodený K. K. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdil, že mu S. Šinglár ponúkol vybavenie vodičského oprávnenia za 1450 eur. Vodičák v tom čase nemal. Malo ísť o autoškolu - rýchlokurz. Dal mu aj svoj občiansky preukaz, ktorý si odfoťil na mobil ten mu dal papier (asi ukončenie autoškoly), ktorý odovzdal policajtom. S. L. mal na sebe policajnú šiltovku a čiernu policajnú mikinu. Prvýkrát sa stretol v Dobšinej s M. Červenákom, A. Boldim a S. Šinglárom a S. L. povedal, že má doniesť 1200 eur a následne sa stretli v Rožňave so S. Šinglárom a dal mu na jeho žiadosť ešte 250 eur. Žiada teda 1450 eur. Taktiež potvrdil, že jeho osobne nikto nekontaktoval, že ide o podvod. Pri vyhlásení poškodeného (§ 256 ods. 2 Tr. por.) vyhlásil, že si uplatňuje škodu vo výške 1400 eur.

Svedok V. Q. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 potvrdila, že H. I. ju poprosil aby mu niečo vytlačila a ona súhlasila. Nestarala sa o to čo tlačí. Ona to vytlačila a následne mu tieto vytlačené dokumenty odovzdala. Jednalo sa zhruba o 10 prípadov, kedy tieto dokumenty tlačila.

Svedok, zároveň poškodený R. D. st. vo veci na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2023 vypovedal zhodne ako na č.l. 331-332, pričom potvrdil, že keď zistil, že ide o podvod volal A. B., ktorý mu povedal, že mu peniaze vráti. Vodičský preukaz mal byť vybavený za 1000 eur, čo určil A. B., ktorý ho ubezpečoval, že je všetko legálne a ktorý ho s touto ponukou aj oslovil. Tieto peniaze odovzdal H. I., pričom vedľa stál M. Červenák. H. I. mu následne doniesol dokument - certifikát o získaní vodičského preukazu, pričom tam bol prítomný aj M. Červenák. H. I. mal na sebe šiltovku policajnú a policajné tričko. On dával občiansky preukaz H. I., ktorý si ho prefotil do mobilu. Potvrdil, že jemu nevolal nikto, že ide o podvod. A. B. mu vrátil 550 eur a žiada náhradu škody vo výške 450 eur. Súd následne vykonal v zmysle § 125 Tr. poriadku konfrontáciu medzi A. B. a poškodeným R. D. st., kde poškodený do očí A. B. uviedol, že obžalovaný najprv volal jeho synovi, že vie vybaviť vodičák a následne volal jemu, že príde pre neho a šli spolu vybrať peniaze. Že peniaze najprv odovzdal on a až tak jeho K.

A. B. pred konaním hlavného pojednávania dňa 08.09.2023, požiadal súd aby sa hlavné pojednávanie dňa 08.09.2023 konalo v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2023 preto súd podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku (resp. aj § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku) prečítal:

- zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného R. D. ml., na č.l. 413-420, z ktorej vyplynulo, že sa dostavil za účelom opoznania osoby, ktorá sa vydávala za policajta, ktorý za ním došiel na pastvu do Lipovníka, a ktorý bol v čiernom oblečení ako policajt a prišiel na čiernej audine na hlave mal policajnú šiltovku, okrem neho tam bol aj A. B., ktorého pozná osobne, že mu bola spôsobená škoda vo výške 1000 eur ale tá mu už bolo vrátená A. B. a teda nenavrhuje aby bola v odsudzujúcom rozsudku uvedená povinnosť na jej náhradu.

- zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného S. R., na č.l. 285-298, z ktorej vyplynulo, že ho oslovil koncom januára 2022 A. B., že mu vie vybaviť vodičák lebo ho mal zadržaný. Následne sa stretli v Rožňave kde prišiel sám a povedal mu, že mu ho vybaví legálne, že má známeho policajta a je potrebné zaplatiť 1200 eur, následne sa stretli v Rožňave pred políciou kde prišiel A. B. s policajtom (ktorý sa volal L.), ktorý mu potvrdil, že je to legálne a že to bude stáť 1200 eur. A. B. ho ubezpečoval, že všetko je v poriadku, že je to legálne. Peniaze zobral policajt ale bol pritom aj M. Červenák. Následne od známeho policajta zistil, že sa jedná o podvod a žiadal peniaze vrátiť od A. B.. Ten mu povedal, že to príde odrobiť, že on mu to vráti. Podľa neho to všetko robil A. B., lebo tých policajtov nikto nepoznal, že on bol hlavou celého plánu. Uviedol, že si žiada náhradu škody, ktorá mu vznikla podvodom a to sumu 1200 eur.

Súd ďalej vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a vecnými dôkazmi:

- zápisnica o vydaní vecí, tlačivá a súvisiaca fotodokumentácia, na č. l. 174-176, 178-180, z ktorej vyplynulo, že poškodeným M. J. boli vydané veci: 1. osvedčenie o udelení vodičského oprávnenia, 2. záväzná žiadosť o vyhotovenie vodičského oprávnenia, 3. vodičský preukaz.
- fotodokumentácia zaistených vecí, na č. l. 196, z ktorej vyplýva, že boli zaistené vecné dôkazy: 1. čierna šiltovka s nápisom polícia a čierna mikina s nápismi polícia.

- zápisnica o rekognícii osoby, fotodokumentácia, tlačivá, na č.l. 219-227, z ktorej vyplýva, že poškodeným S. F. boli opoznané osoby: 1. A. B., 2. H. I., 3. S. Šinglár ako osoby, ktoré uviedol v zápisnici o výsluchu,

- zápisnica o vydaní veci, tlačivá, na č.l. 228-230, z ktorej vyplynulo, že poškodeným S. F. boli vydané veci: 1. osvedčenie o udelení vodičského oprávnenia, 2. záväzná žiadosť o vyhotovenie vodičského oprávnenia, ktoré prevzal od osôb v Telgárte ako to uviedol v zápisnici o výsluchu,

- tlačivo a výpis z OR, na č.l. 243-244,

z tlačiva - dokladu o psychickej spôsobilosti vodiča vyplynulo, že bol vyhotovený psychológom: RENATO s.r.o., Mgr. Ružena Blatníková, pre osobu A. F.,

z výpisu z OR OS Trenčín, odd. Sro, vložka 38163/R, vyplynulo, že v uvedenej spoločnosti nefiguruje osoba s menom A. C. I., a tiež to, že predmetom činností uvedenej spoločnosti nie sú psychologické služby, resp. poradenstvo,

- zápisnica o rekognícii osoby, fotodokumentácia, na č.l. 265-273, z ktorej vyplýva, že poškodeným A. F. boli opoznané osoby: 1. A. B., 2. H. I., 3. S. Šinglár ako osoby, ktoré uviedol v zápisnici o výsluchu,

- zápisnica o vydaní veci, tlačivá, na č.l. 274-276, z ktorých vyplynulo, že poškodeným A. F. boli vydané veci: 1. osvedčenie o udelení vodičského oprávnenia, 2. doklad o psychickej spôsobilosti vodiča, ktoré prevzal v Telgárte a v Rožňave,

- správa ORPZ Rožňava, ODI, na č.l. 278-281, prílohy, z ktorých vyplýva, že príslušným orgánom na udelenie vodičského oprávnenia žiadateľovi je v danom prípade Krajský dopravný inšpektorát KR PZ v Košiciach a že uvedené ev. č. je fiktívne. Teda že predložené osvedčenie o udelení vodičského oprávnenia nie je oficiálny dokument a nemá potrebné ochranné znaky. Príloha č. protokolu vodičských oprávnení so skutočnými číslami aj pretlač oficiálneho osvedčenia o udelení vodičského oprávnenia.

- zápisnica o rekognícii osoby, fotodokumentácia, na č.l. 307-314, z ktorých vyplýva, že poškodeným S. R. boli opoznané osoby: 1. A. B., 2. S. Šinglár ako osoby, ktoré uviedol v zápisnici o výsluchu, teda o osoby s ktorými sa stretol,

- zápisnica o rekognícii osoby, fotodokumentácia, na č.l. 421-432, z ktorých vyplýva, že poškodeným R. D. boli opoznané osoby: 1. A. B., 2. H. I., ako osoby, ktoré uviedol v zápisnici o výsluchu,

- záznam komunikácie, na č.l. 455-471, z ktorej vyplynula komunikácia medzi N. V. a A. B., ktorej obsahom bolo vybavenie vodičského oprávnenia A. B. pre poškodeného s preposlanými fotografiami dokumentov.

- zápisnica o rekognícii osoby, fotodokumentácia, na č.l. 483-488, z ktorých vyplýva, že poškodeným S. W. bola opoznaná osoba: A. B., ako osoba, ktorej dával peniaze a mala vybaviť vodičské oprávnenie,

- zápisnica o prevzatí zaistenej veci a potvrdenie s fotodokumentáciou, na č.l. 530-534, z ktorých vyplýva, že H. I. boli zaistené vecné dôkazy: 1. čierna mikina zn. Malfini s nápismi polícia, veľkosť M, 2. šiltovka čiernej fraby zn. Malfini s nápisom polícia,

- evidenčná karta vozidla, na č.l. 535, z ktorej vyplýva, že H. I. bol v čase od 13.12.2021 najneskôr do 14.02.2022 vlastníkom motorového vozidla zn. BMW RAD 3, čierna metalíza, evč.: C.,

- evidenčná karta vodiča, na č.l. 537-543, z ktorej vyplynulo, že A. B. je držiteľom vodičského oprávnenia skupiny AM, B1, od 13.12.2013, ako aj záznamy priestupkov a tiež údaj, že nemá zadržaný vodičský preukaz,

- doklad o psychickej spôsobilosti vodiča, na č.l. 900, z ktorého vyplynulo, že A. B. prospel a je spôsobilý na vedenie motorových vozidiel skupiny B1 a je spôsobilý na vedenie motorových vozidiel skupiny C, D, AM, B, B4, a že tento dokument vyhotovil psychológ Mgr. Ružena Blatníková, dopravný psychológ za obchodnú spoločnosť RENATO s.r.o.,

- preukaz, na č.l. 901, jedná sa o nekvalitnú fotografiu preukazu s nerozpoznatelnou fotografiou neznámej osoby a ďalšími nečitateľnými informáciami, predložená v konaní obhajobou A. B.,

- vodičský preukaz, na č.l. 902, osoby A. B., kde na druhej strane vodičského oprávnenia sú odlišným písmom uvedené dátumy získania jednotlivých skupín vodičského oprávnenia, kde mal takto A. B. získať všetky skupiny oprávnení,

- zaistené oblečenie (čierna mikina a čierna šiltovka s nápismi polícia a štátnymi symbolmi SR), ktoré boli zaistené obžalovanému H. I. a teda potvrdzujú skutočnosti uvádzané H. I. a S. Šinglárom ako aj poškodenými, že obžalovaní H. I. a S. Šinglár mali počas jednotlivých skutkov oblečené „policačné oblečenie“, ktorým u poškodených vzbudzovali dojem, že sú príslušníkmi PZ,

- kartička - vodičský preukaz - osoby M. J. - s viditeľne rukou dopísanými údajmi uvedenej osoby ako aj nekvalitnou pretlačou s fotkou osoby, ktorá je nalepená na umelohmotnej karte DM. Ktorá potvrdzuje výpoveď poškodeného M. J., že mu H. I. bola táto kartička odovzdaná a ktorú považoval sám za falošnú.

vo vzťahu k obžalovaným súd tiež vykonal listinné dôkazy:

- trestný rozkaz, na č.l. 586-587 (ako aj pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp. zn.: 3T/70/2020), z ktorého vyplýva, že A. B. bol právoplatne odsúdený za zločin podvodu, podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c), d) Tr. zák. a to dňa 10.09.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2020 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov a boli mu uložené obmedzenia povinnosti.

- správy o povesti, na č.l. 588-599 (plus príloha spisu bez označenia - obec Kružná, 1.02.2023), z ktorých vyplýva, že A. B. je slobodný a žije v obci Gemerská Poloma s partnerkou H. D. a troma deťmi, že bol uznaný vinným z priestupku podľa § 115 ods. 1 zákona o odpadoch a bola mu uložená pokuta 500 eur. Čo sa týka S. Šinglára tak podľa správy je slobodný a mestská polícia eviduje 1 záznam - nerešpektovanie § 3 ods. 6 VZN - nenahlásenie psa. Čo sa týka povesti H. I. tak je vedený obcou ako bezdomovec, v obci sa nezdržiava a nemajú o ňom iné informácie.

- centrálna evidencia priestupkov, na č.l. 1019-1061 z ktorej vyplynulo, že A. B. bol doposiaľ 11x priestupkovo potrestaný a to za priestupky týkajúce sa porušenia právnych predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky ako aj porušenia „pandemických opatrení“.

H. I. bol doposiaľ 27x priestupkovo potrestaný a to za priestupky týkajúce sa najmä porušenia právnych predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky ale aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu ako aj priestupky týkajúce sa porušenia „pandemických opatrení“.

S. L. bol doposiaľ 2x priestupkovo potrestaný.

- odpisy z registra trestov, na č.l. 1011-1013, z ktorých vyplynulo, že

A. B. bol doposiaľ 2x súdne trestaný, pričom prvé odsúdenie je z roku 2013 a toto odsúdenie je zahladené a poslednýkrát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn.: 3T/70/2020, zo dňa 25.09.2020 za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c) d) Tr. zákona, pričom mu bola uložená skúšobná doba 4 roky do 25.09.2024 ako aj ďalšie obmedzenia a povinnosti.

H. I. nebol doposiaľ súdne trestaný.

S. L. bol doposiaľ 1x súdne trestaný (1 x bolo voči nemu trestné stíhanie podmiennečne zastavené, nakoľko sa osvedčil) pričom toto odsúdenie je zahladené.

Súd na základe takto vykonaných dôkazov dospel k záveru, že bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný pokračovací trestný čin - zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, sa tak po objektívnej a subjektívnej stránke stal tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, je trestným činom a že ho spáchali obžalovaní, ktorí sú za jeho spáchanie trestne zodpovední.

Čo sa týka otázky viny, súd mal za preukázané, že skutok, resp. jednotlivé skutky sa stali tak ako sú popísané vo výroku tohto rozsudku. Súd poukazuje predovšetkým na to, že obžalovaní H. I. a S. L. sa ku skutkom, ktoré im boli kladené za vinu v plnom rozsahu priznali a svoje konanie aj úprimne oľutovali a súd nemal dôvod ich vyhláseniam ako aj výpovediam aj vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy dôvod neveriť. Obaja obžalovaní v konaní bližšie popísali priebeh a okolností jednotlivých skutkov (ktorých sa zúčastnili) a čom im predchádzalo, ako aj jednoznačne potvrdili aktívnu a vedomú účasť obžalovaného A. B. na páchaní tejto trestnej činnosti, ktorej sa sami tiež dopustili. Ich výpovede boli v súlade s následnými výpovedami svedkov - poškodených a to S. W., S. W., N. V., C. J., S. F., A. F., A. T., U. T., M. J., K. K., R. D. K., V. Q. ale aj ďalšími vykonanými dôkazmi, či už konfrontáciami, čítaním výpovedí svedkov - poškodených, listinnými alebo vecnými dôkazmi. Samotní svedkovia - poškodení taktiež popísali priebeh jednotlivých skutkov, ktorých sa dopustili obžalovaní, či už spoločne alebo samostatne a tieto ich výpovede súladne doplnili výpovede obžalovaných S. L. a H. I., ktorí sa ku skutku priznali. Uvedené vykonané dôkazy súd vyhodnotil tak, že obžalovaných zo spáchania uvedeného činu, resp. skutkov priamo usvedčujú svojimi výpovedami predovšetkým obžalovaní H. I. a S. Šinglár ale aj jednotliví hore uvedení svedkovia - poškodení.

Verzia, resp. obrana obžalovaného A. B. spočívala v tvrdení, že aj keď síce spáchal niektoré z (už uvedených) skutkov, bol však oklamaný spoluobžalovanými H. I. a S. L., ktorí sa vydávali za policajtov a ktorým uveril a bol tak vlastne uvedený a konal v omyle, čím v jeho prípade absentuje subjektívna stránka

daného trestného činu, nakoľko absentuje jeho úmysel. Že jeho účasť na páchaní trestnej činnosti spočívala len v dohadzovaní ďalších osôb pre spoluobžalovaného H. I., a to v nádeji získania ním sľúbeného vodičského oprávnenia - súd takto prezentovanej obrane obžalovaného A. B. neveril a vo veci vychádzal z výpovedí obž. H. I. a S. Šinglára ako aj výpovedí svedkov - poškodených (ako aj ďalších ďalej uvedených dôkazov). Žiaden z vykonaných dôkazov, ani pri lepšej snahe A. B. nepotvrdil obranu tohto obžalovaného, že by bol spoluobžalovanými oklamán a teda, že by konal v omyle, táto obrana bol na viacerých miestach nelogická, protichodná a rozporuplná a súd túto obranu vyhodnotil ako účelovú, cieľom ktorej bolo len sa vyhnúť trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Súd ďalej poukazuje na výpovede obžalovaného H. I. a K. L., ktorí v zhode, logicky a presvedčivo popísali okolnosti, ktoré jednak predchádzali páchaniu trestnej činnosti a teda, že H. I. bol najprv sám oslovený A. B., ktorý mu ponúkol fiktívne vybavovanie vodičských oprávnení pre iných ľudí (uvedením ich do omylu) za účelom vlastného obohatenia sa a následne bol do tohto konania prizvaný aj S. L.. H. I. ako aj S. L. jednoznačne vylúčili, že by A. B. uviedli do omylu (čo sa týka toho že by boli policajtmí, resp. že by sa jednalo o legálne vybavovanie vodičských oprávnení), ale naopak zhodne potvrdili, že A. B. konal vedome a bol tým ktorý celé podvodné konanie aj vymyslel a riadil. A jednak obaja obžalovaní detailne popísali aj okolnosti ako takéto protiprávne konanie prebiehalo. Teda že A. B. vopred sám pripravoval jednotlivé stretnutia s poškodenými, ktorých buď sám vyhľadal - oslovil alebo bol poškodenými vyhľadaný - oslovený ako osoba známa tým, že dokáže vybaviť vodičské oprávnenie. Pričom H. I. a S. L. sa prezentovali ako príslušníci policajného zboru, ktorí vybavujú tieto vodičské oprávnenia a ktorí boli oblečení tak, že vzbudzovali dojem, že sú príslušníkmi policajného zboru, kedy mali na sebe oblečenú mikinu s nápisom polícia a/alebo šiltovku s rovnakým nápisom a predstierali tak skutočnosť, že sú skutočnými príslušníkmi policajného zboru, ktorí celému podvodnému konaniu dodávali legitimitu a dôveryhodnosť.

Z ich výpovedí ďalej bezpochyby vyplynulo, že A. B. bol tým, kto určoval miesta jednotlivých stretnutí s poškodenými ako aj sumu za tieto „služby“ a bol aj tým kto túto sumu buď priamo od poškodených alebo následne od nich obdržal a ďalej podľa svojej vôle prerozdeľoval ako odmenu za účasť na jednotlivých skutkoch. Obaja obžalovaní jednoznačne uviedli, že sa jednalo práve o nápad A. B., ktorý celé protiprávne konanie vymyslel, usmerňoval jeho priebeh (miesto, čas a účastníkov a pod.), určoval, že si majú obliecť predmetné „policajné“ oblečenie a vydávať sa za policajtov a v konečnom dôsledku aj v najväčšej miere sa na uvedenom protiprávnom konaní sám obohatil. Že H. I. bol zase osobou, ktorá vopred pripravovala fiktívne podklady - dokumenty či už o udelení vodičského oprávnenia a/alebo záväznú žiadosť o vyhotovenie vodičského preukazu a/alebo doklad o psychologickej spôsobilosti, čím u poškodených vzbudzovali dojem legitimity inak protiprávneho konania za účelom vedomého uvedenia poškodených do omylu, že obžalovaní dokážu vybaviť vodičské oprávnenia za odplatu. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že práve A. B. bol v prevažnej miere osobou, ktorá získavala od poškodených ich osobné údaje (z občianskych preukazov), ktoré neskôr do uvedených dokumentov zapisovali a vytvárali tak dojem legálnosti celého podvodného konania.

Tieto okolnosti následne v zhode doplnili aj výpovede svedkov - poškodených (ktorých súd vyššie uviedol) ako aj vykonané konfrontácie, ktorí jednotlivo ale zhodne potvrdili účasť jednotlivých obžalovaných na jednotlivých skutkoch a ich úlohu, teda že A. B. bol kontaktnou osobou, ktorá ich buď sama vyhľadala - oslovila s ponukou vybavenia vodičského oprávnenia alebo ktorá bola známa tým, že dokáže legálne vybaviť vodičského oprávnenia za odplatu. Svedkovia - poškodení potvrdili, že peniaze za vybavenie vodičských oprávnení odovzdávali buď A. B. priamo alebo A. Boldimu a S. L., ktorí následne ani v jednom prípade nevybavili žiadne vodičské oprávnenie a kde po tom, čo poškodení zistili, že sa jedná o podvod, A. B. niektorým z poškodených aj peniaze alebo ich časť sám alebo prostredníctvom rodičov vracal.

Poškodení tiež zhodne potvrdili skutočnosť, že ich nikto z obžalovaných nikdy nekontaktoval s tým, že sa jedná o podvod, tak ako to pri svojom vylúčení na prvom hlavnom pojednávaní tvrdil M. Červenák. Teda A. B. v rozpore so svojím tvrdením, neoznamoval poškodeným, že sa jednalo o podvod, resp. že by bol sám oklamán tak ako sa to pred súdom snažil prezentovať. Naopak, po tom čo údajne sám zistil, že sa jedná o podvod, poškodených nekontaktoval za účelom oznámenia tejto skutočnosti a celú situáciu riešil maximálne tým, že niektorým poškodeným peniaze alebo ich časť vracal alebo sľuboval, že si to u nich odrobí, aby tým prípadne predišiel trestnoprávnym následkom, ktoré mu z uvedeného konania hrozili. V prípade, že by bol sám oklamán, mu predsa nič nebránilo celú vec oznámiť orgánom činným v trestnom konaní, čo by bolo prirodzenou reakciou na takéto zistenie resp. aj jeho povinnosťou. Súd na tomto mieste neveril obrane A. B., že to oznámil operačnému dôstojníkovi M. Šafárovi (s

pôsobnosťou na ORPZ v Rožňave) a to podľa svojho tvrdenia niekedy začiatkom januára 2022, jednak preto, že to súd vzhľadom na už uvedené vyhodnotil ako účelové tvrdenie (alibi) - neoficiálne oznámenie mimo zápisu, ktoré ani nebolo nijakým spôsobom zadokumentované, resp. nevyplývalo z vykonaného dokazovania a bolo prinajmenšom nelogické (aj v časových súvislostiach). Nakoľko podľa tvrdenia A. B. malo z jeho strany dôjsť k ukončeniu spolupráce s H. I. (resp. aj S. Šinglárom) po rozhovore s poškodeným A. F. ešte v decembri 2021, kedy až de facto podľa svojho tvrdenia zistil, že bol oklamán, pričom z výpovedí poškodených N. V., S. a S. W. a C. J. ako aj zo samotného priznania A. B. je zrejmé, že aj po tomto (ním uvedeného) období naďalej (samostatne) pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Je predsa nelogické, aby v prípade, že bol A. B. sám oklamán, kedy mal dokonca informovať aj príslušníka PZ, zo zistením, že z toho bude mať sám problémy, bez obáv, ďalej pokračoval na vlastnú päsť v páchaní tejto trestnej činnosti samostatne. Tu je potrebné uviesť, že obžalovaný sa ku časti skutkov (po ním uvedenom období) aj sám priznal a preto uvedené tvrdenia, resp. obrana (alibi) A. B. neobstojí. Na tomto mieste pôsobí taktiež nelogicky a účelovo obrana A. B., ktorý tvrdil, že zaplatil H. I. 600 eur za rozšírenie svojho vodičského oprávnenia, pričom mu mal ďalej ešte dohadzovať ľudí a až následne takto získať toto vodičské oprávnenie. Že mu H. I. aj zaslal fotografiu jeho vodičského oprávnenia (kde boli viditeľne dopísané údaje o získaní skupín vodičských oprávnení), pričom sám H. I. pri svojom výsluchu potvrdil, že tieto údaje doplnil sám a následne poslal A. B. s tým, že ako to bude vyzeráť (čo od neho vyžadoval sám A. B.). A. B. sa teda mal nelogicky uspokojiť len s fotografiou svojho vodičského oprávnenia, pričom v priebehu ďalších skutkov, už nepožadoval od H. I. aj vyhotovenie tohto oprávnenia a ďalej „dobrovoľne“ dohadzoval uvedenému obžalovanému ľuď a to len s víziou, že raz toto oprávnenia od neho (možno) aj reálne získa. Uvedené vyvracia aj A. B. uvádzaný motív jeho konania, t.j. len snaha o získanie svojho rozšíreného vodičského oprávnenia a s tým súvisiace dohadzovanie ďalších ľudí, pričom je zrejmé, že v skutočnosti motívom jeho konania nebola nelogická vízia získania tohto vodičského oprávnenia ale jeho ziskovosť (ako aj spoluobžalovaných) a aktívna vedomá snaha o vlastné obohatenie sa, čo zhodne potvrdili obaja spoluobžalovaní, ktorým súd nemal vzhľadom aj na ďalšie vykonané dôkazy dôvod neveriť.

Z vykonaného dokazovania bolo pritom zrejmé, že ani jeden zo spoluobžalovaných ani v jednom prípade nevybavil vodičské oprávnenie, ktoré sľubovali. V prípadoch keď bol A. B. kontaktovaný poškodenými, ktorí buď žiadali sľubované vodičské oprávnenia alebo peniaze, tak predsa musel mať min. podozrenie, že niečo nie je v poriadku, avšak táto skutočnosť ho nevyrušila a v žiadnom prípade vodičské oprávnenie poškodeným nevydal, resp. reálne nesprostredkoval a ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Obhajoba A. B. je nepresvedčivá aj vo vzťahu k časovým okolnostiam spáchaných čiastkových útokov, keďže ako uviedol s akýmikoľvek aktivitami s H. I. skončil v decembri 2021, pričom na druhej strane uviedol podrobnosti o ďalších stretnutiach s poškodenými, ktoré prebiehali aj po tomto čase údajného ukončenia spolupráce (kedy už podľa svojho tvrdenia nemal mať nič spoločné zo zabezpečovaním vodičských oprávnení). Teda A. B. v rozpore so svojím tvrdením o ukončení akýchkoľvek aktivít aj ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti (samostatne) a to z dôvodu, že tak H. I. ako aj S. L., ukončili (naopak) túto spoluprácu s ním. Teda na skutkoch uvedených vo výroku rozsudku v bodoch 10-9 sa podieľal len sám, čo potvrdili svedkovia S. W., S. W., N. V. a C. J., pričom toho konania sa dopustil po období údajného ukončenia protiprávnej činnosti, pričom ku skutkom (uvedeným vo výroku rozsudku) 11 a 13 sa dokonca aj priznal. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že tak H. I. ako aj S. Šinglár nikdy nekonali samostatne ale vždy formou spolupáchateľstva, pričom spoločným menovateľom bol v ich prípade vždy A. B. ako osoba, ktorá „stála v pozadí“ a oslovila alebo bola oslovená poškodenými, ktorá určila priebeh a miesto stretnutia s poškodenými ako aj sumu ako osoba, ktorú celú činnosť vymyslela a riadila. A naopak A. B. bol práve tým, ktorý bol vždy prítomný všetkých 13-ich skutkov, pričom pri (časovo) posledných skutkoch 10-9 konal samostatne. Je teda zrejmé, že tak H. I. ako aj K. L. nekonali samostatne, z vlastnej iniciatívy a popudu, ale práve vždy v aktívnej a vedomej súčinnosti s M. Červenákom. Je tiež rozporuplné tvrdenie A. B., že si myslel o spoluobžalovaných, že sú policajtní, nakoľko napr. H. I. videl vychádzať z policajnej budovy, kedy tento mal na sebe policajné oblečenie (túto okolnosť pritom nepotvrdil žiaden zo svedkov) a jednak uviedol, že ho prvý krát stretol pred herňou kde bol oblečený tak, že vyzeral ako policajt. A. B. taktiež rozporne uviedol najprv, že on nikoho nekontaktoval za účelom vybavovania vodičských oprávnení a následne uviedol, že všetci poškodení boli nakontaktovaní na neho. Aj z vykonaného dokazovania vyplývalo, že práve on bol kontaktnou osobou.

Je pochopiteľné, že obžalovaný A. B. popiera spáchanie (uvedených) skutkov, resp. ako svoju obranu sa snaží využiť tvrdenie, že konal v omyle, a teda že absentuje u neho subjektívna stránka daného trestného činu, využíva tak svoje zákonné právo, hoci aj beztrestne

klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom as ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinú pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje „alibi“ a tak dodať svojimi vyjadreniami „punc“ úplnej pravdivosti. Pokiaľ obhajoba dávala súdu za to, že predmetný trestný čin nie je v prípade obžalovaného A. B. ani trestným činom vzhľadom na absenciu subjektívnej stránky a teda že sa v danom prípade sa nejedná o trestný čin, vzhľadom na výpovede spoluobžalovaných a výpovede svedkov - poškodených ako hlavných usvedčujúcich dôkazov, ktoré spochybňoval vzhľadom na skutočnosť, že výpovede poškodených či spoluobžalovaných sú účelové a teda nedôveryhodné (a že v podstatných okolnostiach si protirečia) a že obžalovaný bol uvedený do omylu, súd poznamenáva, že táto obrana obžalovaného A. B. sa v priebehu konania a vykonaného dokazovania nijakým spôsobom nepreukázala, naopak tak ako spoluobžalovaní ako aj jednotliví svedkovia - poškodení, jednoznačne a vo vzájomnej logickej nadväznosti - postupnosti, potvrdili jednak rovnaký a charakteristický a opakujúci sa modus operandi jednotlivých čiastkových útokov a jednak potvrdili vedomé a premyslené jednanie obžalovaného A. B. na páchaní predmetnej trestnej činnosti. A. B. nekonal v omyle, tak ako sa to snažil pred súdom preukázať ale naopak bol tým, kto celé podvodné konanie vymyslel, plánoval a určoval kedy a za akých podmienok jednotlivé skutky prebehnú a v neposlednom rade bol aj tým, kto mal z uvedeného konania aj najväčší prospech. O podvodnom úmysle (a nie omyle) obžalovaného A. B. svedčí predovšetkým opakujúce sa množstvo kontaktov sa na poškodených, ktoré vykazovalo vždy rovnaký modus operandi počas uvedeného obdobia, ktoré vychádzalo vždy z toho istého modelu - ponuky vybavenia vodičského oprávnenia (legálne), pričom obžalovaný už v čase páchania skutkov si bol plne vedomý toho, že žiadne vodičské oprávnenie pre poškodených nevybaví a že nebude ani schopný peniaze poškodeným v plnom rozsahu a sám vrátiť, o čom svedčí aj skutočnosť, že následne po prevalení sa celého konania dokázal vrátiť len niektorým poškodeným celú sumu alebo len ich časť a v niektorých prípadoch túto sumu vracali po častiach rodičia obžalovaného. Z tohto konania vyplynula snaha A. B. celú vec s poškodenými vybaviť vrátením peňazí a nie ich vypovedaním pred OČTK, na čo však podľa všetkého nemal dostatok finančných prostriedkov. Je predsa nelogické aby po tom, čo sám zistil, že bol oklamán a že bol aktívnym (i keď nevedomým) účastníkom takto rozsiahleho podvodu, celú vec okamžite nenahlásil OČTK ale namiesto toho sa rozhodol poškodeným vracať peniaze. Takéto jeho konanie nemožno vyhodnotiť inak ako snahu o vyhnutie sa trestnému stíhaniu.

Súd poukazuje, že vo vzťahu k obžalovanému A. B. - jeho výpovedi, je táto výpoveď osamotená, pretože z jeho strany neboli produkované, resp. preukázané žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili jeho tvrdenie o konaní v omyle, teda že by bol sám zo strany spoluobžalovaných oklamáný, že títo sú príslušníkmi policajného zboru, ktorí legálnou cestou vybavili vodičské oprávnenia jednak pre neho a jednak pre poškodených, kde on mal len zo zisťovaných dôvodov (získania vlastného vodičského oprávnenia) vybavovať - dohadzovať ďalších ľudí. Na druhej strane bolo produkované veľké množstvo priamych aj nepriamych dôkazov (ktoré súd rozviedol), ktoré usvedčovali A. B. na páchaní predmetnej trestnej činnosti a ktoré vylučovali, že by konal v omyle. Je azda až objektívne nemožné, že by sa na spoločnom postupe (výpovediach) dohodli všetci svedkovia - poškodení ako aj spoluobžalovaní A. B., ktorého takmer nikto predtým nepoznal. V danom prípade mal však súd za to, že boli zabezpečené všetky potrebné dôkazy, ktoré práve výpovede obžalovaného H. I. a K.. Šinglára ako aj jednotlivých poškodených resp. aj svedka V. Q. riadne podporili a preukázali tak, že obžalovaný A. B. konal v priamom úmysle. Tento úmysel A. B. súd vyvodil aj zo spôsobu jeho konania a z jeho správania sa počas skutkov, keď poškodených neustále ubezpečoval, že všetko je v poriadku, že je to legálne a na naliehanie poškodených aby došlo na jeho sľuby alebo im vrátil peniaze reagoval rôznymi výhovorkami, alebo s poškodenými nekomunikoval, vyhýbal sa aj osobným stretnutiam a ako už bolo spomenuté ani v jednom prípade žiadneho z poškodených nekontaktoval s tým, že sa má jednať o podvod ako to sám uvádzal. Zavinenie obžalovaného A. B. je tak dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Súd sa taktiež dôkladne zaoberal pravdivosťou jednotlivých tvrdení, či už spoluobžalovaných ale aj svedkov - poškodených, ktorých vypočul, či už osamote alebo v spojení s inými vykonanými dôkazmi. Pravdivosť tvrdení spoluobžalovaných, svedkov a zároveň poškodených bolo potrebné posudzovať aj z hľadiska ich osoby a zistenia, či majú motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovanému A. B. (resp. spoluobžalovaným). Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak. V predmetnej

veci obhajoba A. B. ani pri výraznej snahe, nepreukázala, že by jednotliví svedkovia - poškodení (ale aj spoluobžalovaní H. I. a S. Šinglár) v prípravnom konaní (ale aj v konaní pred súdom) vypovedali nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív svedkov (resp. aj spoluobžalovaných), na krivé obvinenie obžalovaného A. B., ktorého dovtedy ani nepoznali. Súd tiež považuje výpovede svedkov - poškodených (a spoluobžalovaných) za logické, vzájomne nadväzujúce a podporujúce sa, ktoré sú zrozumiteľné, presvedčivé, vierohodné a teda im prisudzuje rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaných a konkrétne aj A. B. (ktorý sa priznal len ku časti skutkov) a to aj s ďalšími vyššie rozvedenými podpornými dôkazmi - ktoré súd vo veci vyššie rozviedol. Súd nemal vzhľadom na vykonané dokazovanie pochybnosti o hodnovernosti tvrdení svedkov - poškodených, obžalovaného H. I. a K. L., ktorých vo veci aj vypočul a tieto považoval za pravdivé. Aj keď obhajoba A. B. v záverečnej reči spochybnila pravdivosť týchto výpovedí, keď podľa vyjadrenia obhajoby de facto nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by pravdivosť ich výpovedí potvrdzoval (a títo sa mýlili v podstatných okolnostiach), súd sa s týmto tvrdením nestotožnil. O pravdivosti týchto výpovedí súd nemal žiadne pochybnosti a má za to, že v priebehu celého hlavného pojednávania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by pravdivosť týchto výpovedí spochybňovali. Vypočutí svedkovia - poškodení a spoluobžalovaní (H. I. a S. Šinglár) vypovedali konzistentne v priebehu celého trestného konania a tieto výpovede boli navzájom súladné a neprotirečili si. Pravdivosť ich výpovedí súd vyhodnotil aj z ich celkového emocionálneho prejavu počas ich výpovede, pretože tento prejav mal možnosť na hlavnom pojednávaní bezprostredne vnímať.

Súd na tomto mieste poukazuje, že nemal za potrebné vypočúvať osobne svedka - poškodeného S. R. a R. D. ml., nakoľko súdu postačovalo po splnení zákonných podmienok ich výpovede len prečítať (M. Červenák požiadal aby sa hlavné pojednávanie dňa 08.09.2023 konalo v jeho neprítomnosti). Okrem toho svedok - poškodený S. R., sa ani na opakované predvolanie na súd nedostavil a jeho pobyt v cudzine sa stal pre súd neznámym a svedka - poškodeného R. D. ml. sa ani na opätovné predvedenie na súd nepodarilo predviesť. Súd preto z uvedených dôvodov prečítal výpovede uvedených svedkov - poškodených a tiež z dôvodu, že výpovede dotknutých svedkov neboli rozhodujúcimi pre zistenie skutkového stavu, kde všetky skutkové okolnosti boli v dostatočnom rozsahu objasňované výpovedami spoluobžalovaných, iných svedkov - poškodených, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí a zároveň skutkové okolnosti, ku ktorým dotknutí svedkovia vypovedali, boli objasňované tiež listinnými dôkazmi. Súd v súvislosti s vyššie uvedeným považoval za nadbytočné vypočúvať svedkov S. A., ako aj A. L. - navrhnutých obhajobou A. B., nakoľko v danom prípade tiež šlo o okolnosti buď nepodstatné pre rozhodnutie alebo o okolnosti, ktoré bolo možné zistiť už skôr navrhnutými dôkazmi. Strany ďalšie dôkazné návrhy neuviedli a súdu neboli známe ďalšie dôkazy, ktoré by mohli objasniť okolnosti podstatné pre rozhodnutie, ktorých objasnenie by nebolo možné dosiahnuť už vykonanými dôkazmi. Súd tak rozhodol, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Súd po vykonaní dokazovania vyhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Čo sa týka obhajobnej obrany A. B., že poškodený nezachoval bežnú mieru opatrnosti pri jednotlivých skutkoch, v tomto smere súd uvádza nasledovné. Výpočet okolností vylučujúcich protiprávnosť činu je uvedená v § 24 až § 30 Trestného zákona. Medzi tieto okolnosti však zákonodarca nezahrnul nezachovanie bežnej miery opatrnosti poškodeného. Rovnako tak v skutkovej podstate trestného činu podvodu vymedzenej v § 221 Trestného zákona nie je naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu podmienené nezachovaním bežnej miery opatrnosti poškodeného. V súvislosti so zachovaním, resp. nezachovaním bežnej miery opatrnosti poškodeného by do úvahy prichádzala aplikácia ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona, avšak táto by bola aplikovateľná iba v prípade, že by prejednávany trestný čin bol prečinom, čo však vzhľadom na uvedenú právnu kvalifikáciu nie je. Aj v takom prípade by bolo potrebné prihliadnuť na to, že samotná okolnosť, že poškodený nezachová určitú mieru opatrnosti sama o sebe nemusí viesť k uplatneniu materiálneho korektívu ustanoveného v uvádzanom § 10 ods. 2 Trestného zákona a je až na posúdení konkrétneho prípadu, či táto okolnosť je natoľko zásadná, že závažnosť konania páchatel'a možno pre túto okolnosť považovať za nepatrnú (samozrejme, ak sú naplnené aj ostatné podmienky pre aplikáciu ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona ako spôsob vykonania trestného činu a jeho následky a pod.). Teda v prejednávacom prípade nie je daný zákonný základ pre posúdenie okolnosti spočívajúcej v nezachovaní obvyklej miery opatrnosti

poškodeným ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Pokiaľ obhajoba taktiež uvádzala, že aj omyl musí mať určitú kvalitu (teda že aj nepravda musí byť spôsobilá na oklamanie iného), súd poukazuje na premyslený modus operandi v predmetnej trestnej veci a teda, že obžalovaní sa vydávali jednak za príslušníkov policajného zboru, ktorý na osobných stretnutiach na sebe mali oblečené mikinu a šiltovku s nápismi polícia a znakmi SR, ktorými tak min. vzbudzovali dojem, že sú príslušníkmi PZ ale mali zabezpečené aj písomnosti - tlačivá, ktorými dodávali celému konaniu pocit legálnosti, okrem toho v nie jednom prípade taktiež ukazovali poškodeným fotografie vodičských oprávnení ktoré už vybavili. Takto „umne“ prezentované okolnosti zo strany obžalovaných, ktoré boli v skutočnosti len fiktívne, sú podľa názoru súdu dostatočné na to, aby poškodení na základe takto prezentovaných informácií urobili majetkovú dispozíciu, ktorú by inak neurobili. Za takýchto okolností podľa názoru súdu nemožno od poškodených očakávať, prípadne žiadať, vyššiu mieru opatrnosti. Obžalovaní totižto až bezohľadným spôsobom zneužili dôveru poškodených pre vlastné obohatenie.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu (a jednotlivých čiastkových útokov pokračovacieho zločinu podvodu), i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Bol zabezpečený a vykonaný celý rad priamych ako aj nepriamych dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek pochyb či už osamote alebo vzájomnom súhrne prispeli k náležitému zisteniu skutkového stavu tak ako bol uvedený vyššie a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne a spravodlivé rozhodnutie. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov (jednotlivo a v ich súhrne) týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaní a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim protiprávnym konaním naplnili všetky zákonné, formálne znaky žalovaného trestného činu - pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepričetnosť obžalovaných, či forenzne významné zníženie ich príčetnosti a na takéto skutočnosti nepoukazovala ani obhajoba. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaní pre jednotlivé (uvedené) skutky, či už spoločným konaním alebo samostatne na škodu majetku poškodených seba, resp. iného obohatili tým, že uviedli poškodených do omylu a spôsobil tak na ich majetku väčšiu škodu (škoda dosahujúca u každého obžalovaného najmenej 2660 Eur a nedosahujúca 26 600 Eur), a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách (najmenej tri osoby), vychádzajúc z počtu poškodených. Naplnená bola aj subjektívna stránka, a to vo forme priameho úmyslu (obžalovaní chceli porušiť záujem chránený zákonom) a stíhaným konaním obžalovaných bol porušený objekt stíhaného trestného činu, ktorým je ochrana majetku. Súd ďalej uvádza, že skutky v bode 1. až 13. posúdil vzhľadom na dikciu ust. § 122 ods. 10 Trestného zákona ako jeden pokračovací trestný čin, čo vyplynulo z ust. § 122 ods. 10 Trestného zákona, pričom ustálil, že tento skutok spáchali A. B. skutkami v bodoch 1 - 9 výroku rozsudku formou spolupáchateľstva a skutkami v bodoch 10-13 výroku rozsudku samostatne, H. I. skutkami v bodoch 1 - 5 výroku rozsudku formou spolupáchateľstva a S. Šinglár skutkami v bodoch 4-9 výroku rozsudku formou spolupáchateľstva. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

K výroku trestu, jeho druhu a výmery súd u jednotlivých obžalovaných vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy. Prihliadal tiež na to, či obžalovaní spáchaním trestného činu získali majetkový prospech. Prihliadol tiež na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovanými, majúc na zreteli vytvorenie podmienok na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchali. Súd pritom vychádzal z trestnej sadzby ustanovenej § 221 ods. 3 Trestného zákona.

Čo sa týka obžalovaného A. B.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola zistená žiadna v prospech obžalovaného svedčiaca poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zákona. V jeho neprospech bola zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený. S poukazom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/70/2020, zo dňa 10.09.2020, právoplatný dňa 25.09.2020, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, je teda zrejme, že obžalovaný opakovane spáchal zločin, dokonca totožný a to v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1 - polovicu, a to pri zločine podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona pri pôvodnej trestnej sadzbe 3 roky až 10 rokov, sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby na 6 rokov a 6 mesiacov (teda 78 mesiacov). Súd teda uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 78 mesiacov, pričom v zmysle § 34 ods. 6 TZ uložil trest nepodmienečný a to aj s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil totožného skutku - zločinu v dobe jeho podmieneného odsúdenia kedy na neho podmienené odsúdenie a hrozba premeny trestu nemala žiaden účinok. Súd teda vzhľadom na výšku trestu a jeho druh ako aj na osobu páchatela uložil trest odňatia slobody nepodmienečný.

Keďže obžalovaný nebol nikdy vo výkone trestu odňatia slobody, súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka obžalovaného H. I.

K. na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bola zistená v prospech obžalovaného svedčiaca jedna poľahčujúca okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a teda že sa obžalovaný ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. V jeho neprospech nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. Na tomto mieste súd poukazuje, že obžalovaný síce nemá v odpise registra trestov doposiaľ žiaden záznam ale v centrálnej evidencii priestupkov má vedených 27 záznamov, týkajúcich sa prevažne porušovania pravidiel na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky ale aj iné (ktoré vyššie rozviedol) a ktorých pomerne vysoké množstvo súd nemohol neprehliadnuť a teda u obžalovaného nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona. Súd taktiež neprihliadol na obhajkyňou uvádzanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona a to z dôvodu, že súd nezistil počas konania takú intenzitu napomáhania obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorá by svojou kvalitatívnosťou a kvantitatívnosťou napĺňala zmysel a účely tohto ustanovenia. Súd teda pri prevahe poľahčujúcich okolností, postupoval v zmysle § 38 ods. 3 (teda znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3).

Súd zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie aj úprimne oľutoval a tak v súhrne uvedených okolností dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade 36 mesiacov, kedy obžalovanému trest znížil o jednu tretinu a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov. Súd mal ďalej za to, že obžalovaný má rodinu o ktorú sa osobne stará a má stále zamestnanie a že jeho konanie je v istých rámcach možné považovať vybočenie z inak usporiadaného života. Vzhľadom na tieto okolnosti súd zvažil, že u obžalovaného nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto jeho výkon podmienenčne odložil na skúšobnú dobu vymieranú v druhej polovici zákonom stanovenej sadzby a určil ju vo výmere na 36 mesiacov (a to aj s ohľadom na väčšiu závažnosť spáchaného činu - zločinu). V priebehu jej plynutia bude obžalovaný povinný viesť bezúhonný život, aby tak preukázal sebe a spoločnosti, že je schopný viesť v skúšobnej dobe riadny život a poskytnutú šancu v podobe podmieneného odsúdenia si zaslúži a využije ju nielen vo svoj prospech, zadováži si prostriedky na zapltenie spôsobenej škody vlastným aktívnym pričinením.

Čo sa týka obžalovaného K.. L.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bola zistená v prospech obžalovaného svedčiaca jedna poľahčujúca okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a teda že

sa obžalovaný ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. V jeho neprospech nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. Na tomto mieste súd poukazuje, že obžalovaný síce má v odpise registra trestov doposiaľ 2 záznamy, z ktorých prvý záznam je z roku 2008 kde voči nemu bolo Okresnou prokuratúrou podmiennečne zastavané trestné stíhanie a kedy sa v skúšobnej dobe osvedčil a druhý záznam je z roku 2010 a toto je zahľadené. A čo sa týka centrálnej evidencii priestupkov má obžalovaný vedené 2 záznamy. Súd vzhľadom na uvedené síce neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a teda, že by viedol pred spáchaním skutku riadny život ale neprihliadol ani na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a teda, že by bol predtým odsúdený. Súd taktiež neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona a to z dôvodu, že súd nezistil počas konania takú intenzitu napomáhania obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorá by svojou kvalitatívnosťou a kvantitatívnosťou napĺňala zmysel a účely tohto ustanovenia. Súd teda pri prevahe poľahčujúcich okolností, postupoval v zmysle § 38 ods. 3 (a teda znižoval hornú hranicu o 1/3).

Súd zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie aj úprimne oľutoval a tak v súhrne uvedených okolností dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, t.j. v danom prípade 36 mesiacov, kedy obžalovanému trest znížil o jednu tretinu a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov. Súd mal ďalej za to, že obžalovaný má taktiež rodinu o ktorú sa osobne stará a má stále zamestnanie a že posledného trestného činu sa dopustil pred 13 rokmi, pričom sa jedná o zahľadené odsúdenie, od ktorého doposiaľ viedol usporiadaný život. Vzhľadom na tieto okolnosti súd zvážil, že u obžalovaného nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto jeho výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vymieranú v druhej polovici zákonom stanovenej sadzby a určil ju vo výmere na 36 mesiacov (a to aj s ohľadom na väčšiu závažnosť spáchaného činu - zločinu). V priebehu jej plynutia bude obžalovaný povinný viesť bezúhonný život, aby tak preukázal sebe a spoločnosti, že je schopný viesť v skúšobnej dobe riadny život a poskytnutú šancu v podobe podmiennečného odsúdenia si zaslúži a využije ju nielen vo svoj prospech, zadováži si prostriedky na zaplatenie spôsobenej škody vlastným aktívnym pričinením.

Súd na tomto mieste spoločne poznamenáva, že aj keď vzhľadom na obžalovanými získaný majetkový prospech prichádzalo do úvahy aj súčasné uloženie peňažného trestu, ktoré dokonca prokurátor v rámci záverečnej reči navrhol uložiť A. B., súd tento druh trestu obžalovaným, resp. A. B. neuložil, a to najmä z dôvodu aby tak nezmaril možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom poškodeným, ktorých je vo veci viacero, ako aj vzhľadom na majetkové pomery obžalovaného A. B., ktorý ako sa preukázalo nebol schopný získať peniaze poškodeným vrátiť jednak všetkým, jednak v celosti a ktorému pri tomto dokonca pomáhali rodičia.

K výroku o škode a ochranných opatrení

Poškodený M. J. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú na hlavnom pojednávaní korigoval na sumu vo výške 2000,- eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to boli M. Červenák spoločne s H. I. ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému M. J. na sumu 1100,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú, nakoľko poškodený pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní nevedel uviesť prečo až teraz uvádza takúto výšku škody. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovaným A. B. a H. I. preto uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému M. J. škodu vo výške 1100- eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Pretože si poškodený M. J. uplatňoval v trestnom konaní nárok na náhradu škody až vo výške 2000 eur, odkázal ho súd v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom tohto nároku na náhradu škody na civilný proces. Sumu vo výške 1000 eur, ktorú mal poškodený následne taktiež odovzdať uvedeným obžalovaným, súd nepovažoval a nemal za dostatočne preukázanú, pričom ďalšie dokazovanie v tomto smere by už presiahlo potreby trestného konania a preto poškodeného odkázal so zvyškom jeho nároku na civilný proces.

Poškodený R. D. st., si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú na hlavnom pojednávaní korigoval na konečnú sumu vo výške 450,- eur. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to boli A. B. spoločne s H. I. ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému R. D. st., a to na sumu 450,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku aj za preukázanú, a o ktorej nemal súd pochybnosť. Obžalovaným A. B. a H. I. preto uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému R. D. st., škodu vo výške 450- eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poškodený S. F. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 820 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to boli M. Červenák spoločne s H. I. a K.. Šinglárom ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému S. F. na sumu 820,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovaným A. B., H. I. a S. L. preto uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému S. F. škodu vo výške 820- eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Pretože si poškodený S. F. uplatňoval na hlavnom pojednávaní aj sumu 2 x po 33 eur za kolký, ktoré mal zaplatiť S. L., odkázal ho súd v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom tohto nároku na náhradu škody na civilný proces. Sumu vo výške 66 eur, ktorú mal poškodený následne taktiež odovzdať uvedenému obžalovanému, súd nepovažoval a nemal za dostatočne preukázanú, pričom ďalšie dokazovanie v tomto smere by už presiahlo potreby trestného konania a preto poškodeného odkázal so zvyškom jeho nároku na civilný proces.

Poškodený A. F. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 950 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to boli M. Červenák spoločne s H. I. a K.. Šinglárom ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému A. F. na sumu 950,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovaným A. B., H. I. a S. L. preto uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému A. F. škodu vo výške 950 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poškodený K. K. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 1400 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to boli M. Červenák spoločne s S. Šinglárom ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému K. K. na sumu 1400 eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovaným A. B. a S. L. preto uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému K. K. škodu vo výške 1400 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Pretože si poškodený K. K. uplatňoval na hlavnom pojednávaní následne sumu 1450 eur, odkázal ho súd v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom tohto nároku na náhradu škody na civilný proces. Sumu vo výške 50 eur, ktorú poškodený následne uvádzal, nijakým spôsobom nezdôvodnil a súd túto sumu nad rámec pôvodného návrhu nepovažoval a nemal za dostatočne preukázanú, pričom ďalšie dokazovanie v tomto smere by už presiahlo potreby trestného konania a preto poškodeného odkázal so zvyškom jeho nároku na civilný proces.

Poškodený S. R. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 1200 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to boli M. Červenák spoločne s S. Šinglárom ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému S. R. na sumu 1200,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovaným M. Červenákovi a S. L. preto uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému S. R. škodu vo výške 1200 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poškodený N. V. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 900 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to bol A. B. ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému N. V. na sumu 900,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovanému A. B. preto uložil súd povinnosť nahradiť poškodenému N. V. škodu vo výške 900 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poškodený S. W. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 900 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to bol A. B. ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému S. W. na sumu 900,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovanému A. B. preto uložil súd povinnosť nahradiť poškodenému S. W. škodu vo výške 900 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poškodený S. W. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 900 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to bol A. B. ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému S. W. na sumu 900,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovanému A. B. preto uložil súd povinnosť nahradiť poškodenému S. W. škodu vo výške 900 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poškodený C. J. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, a to vo výške 900 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd napokon ustálil jednak kto a akým spôsobom sa podieľal na spôsobení tejto škody a teda že to bol A. B. ako aj výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému C. J. na sumu 900,- eur, vo výške ktorej súd považoval výšku za preukázanú. Táto škoda pritom vychádza jednak zo spisu ako aj popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovanému A. B. preto uložil súd povinnosť nahradiť poškodenému C. J. škodu vo výške 900 eur a to v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Čo sa týka zvyšných poškodených, v zmysle vykonaného dokazovania si tieto škodu ďalej neuplatnili, nakoľko im bola vrátená.

Súd v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona rozhodol aj o návrhu prokurátora o prepadnutí zaistených vecí a to 1 ks. čierna mikina zn. Malfini s nápsimi polícia veľkosť M a 1 ks. čierna šiltovka zn. Malfini s nápisom polícia, jednak z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že tieto veci boli použité na spáchanie trestnej činnosti, a jednak že tieto patria a boli zaistené obžalovanému H. I..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku)